

A

General | Redacció | Actualitzat el 06/05/2024 a les 11:26

'La nit ovípara'

La perspectiva dels ocells omple els versos de Maria Sevilla

La nit ovípara
Maria Sevilla Paris

Documents
Documenta

A

Sevilla se submergeix en una nocturnitat lovecraftiana

Des del seu primer poemari, Maria Sevilla Paris (Badalona, 1990) juga amb l'erotisme del llenguatge. Aquest cop s'atreveix amb els ocells i, prenent-los com a fil conductor, teixeix una història de terror. Des de la nocturnitat, la poeta reflexiona sobre l'oculocentrisme que posa el sentit de la vista al centre del mapa. És cert que concebem el món i les imatges a través dels ulls, però on queda allò que no veiem? *La nit ovípara* intenta respondre aquesta pregunta a través de les aus, capaces de veure allò que s'escapa als humans.

El llibre de poemes de Sevilla és, per damunt de tot, un convit a qüestionar-se la manera en què l'ésser humà concep l'animal, aquell subaltern amb qui no ens podem comunicar. El conjunt subratlla, doncs, l'absurditat d'assumir que les bèsties no poden generar discurs sobre nosaltres.

Mentre el capitalisme, el feixisme i l'especisme avancen, Maria Sevilla evoca allò que ens fa por, sovint difícil de descriure. Entre els seus versos, hi ressonen Lovecraft, Verdaguer, Blanchot o Cronenberg. Amb ells, la poeta ens convida a trencar l'ou, perquè és des de dins la identitat que neix la feredat.

La nit ovípara, Maria Sevilla Paris, Barcelona: Documents Documenta, 2024, 70 p., 15,90 ?